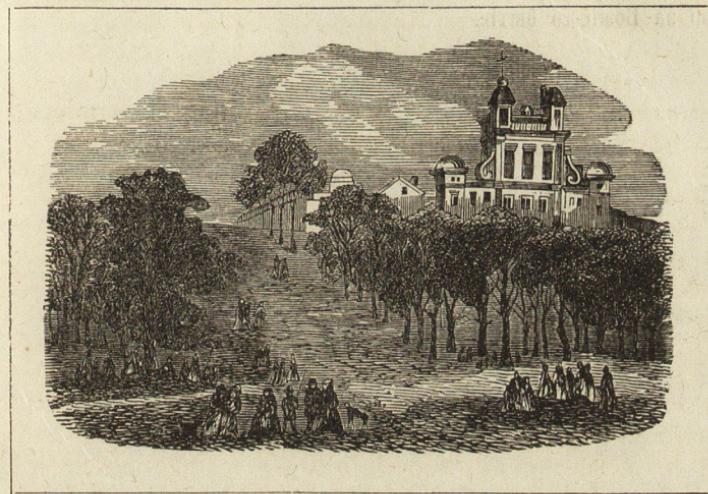

вещественна частица привлича всяка друга частица, и за това възможно ли е, що-то сънце-то и мъсияца да произвождат нѣкое вліяніе върху пояса отъ земно-то вещество, кое-то е издадено при екватора, а пакъ самы да не осъщѣтъ никакво противодѣйствиѣ отъ страна-та на този поясъ. Далечно-то и гръмадно сънце, по своя-та гръмадност и далечность, може да избѣгва отъ вліяніе-то, кое-то може да са открые чрѣзъ наблюдението. Но не става сѫщо-то съ мъсияца. Негова та близостъ до земя-та, и значителностъ на масса-та му, правятъ го особенно чувствителенъ къмъ вліяніе-то на издадено-то вещество при земния екваторъ, и както тегленіе-то на мъсияца навожда плоскостъ-та на земния екваторъ, тъй и екваториалния поясъ навожда плоскостъ-та на мъсична-та орбита. Всички тѣзи вліянія были точно наблюдаваны и измѣрены, и, кое-то е най-чудно, отъ точны-тѣ имъ величины была намѣрена фигура-та на наша-та земя съ несравнено по-голѣма вѣрностъ, отъ колко-то отъ непосредственности измѣрени, направены на нейна-та повърхностъ. Ний можемъ даже да

Гриничска-та обсерваторія.

отидемъ по-далечь, защо-то таквазъ е вжтрѣшина-та свръзка между земя-та и нейнъя спѣтникъ, кой-то я придружава, що-то нада ли може да са направи въпросъ за едно-то отъ тѣзи тѣла, на кой-то не бы отговорило друго-то.

Ако попытамъ за тѣгло-то на земя-та сравнео съ онова на сънце-то, мъсияца отговаря. Ако е нуждно да са познае колко екваториалния диаметъ надминува поларниятъ, мъсияца отговаря. Ако е нуждно да са познае единородностъ-та на земна-та вжтрѣшность, мъсияца казва. Ако търсите дебелина-та на земна-та кора, попытайте мъсияца, и отговоръ-ть дохожда. Ако искате да знайте разстояніе-то на сънце-то отъ земя-та, попытайте мъсияца. Ако искате да саувѣрите въ неизмѣнностъ-та на земна-та